Sriyuts :

8 B. N. Boranna Gowda.
9 Mulka Govinda Reddy.
10 C. S. Hulkoti.
11 B. P. Kadam.
12 J. M. Imam.

Under sub-rule (6) of Rule 134, I appoint Sri T. Mariappa, Minister for Finance, as the Chairman of the Committee.

BUDGET FOR 1956-57—DEMANDS FOR GRANTS.

(Discussion continued)

Mr. SPEAKER.—Before we start the discussion about Voting on Demands for Grants, I prefer to make a request in this respect. The request is that Hon'ble Members who want to take part in the debate may be as brief as possible. Yesterday, I did not prescribe the time limit because I wanted to give more opportunity to the Opposition. To-day, I find that if I do that, I will not be able to do justice to as many members as possible. So, I request that each Hon'ble Member may not take more than 15 minutes. I would like to know how much time the Hon'ble Finance Minister will take.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—I will take about 40 minutes.

Mr. SPEAKER.—So, 15 minutes for each member and about 45 minutes to the Finance Minister.

Sri K. PUTTASWAMY (Srirangapatna).—Certain members who have participated on the Motion of Thanks may be requested, if the Speaker is so pleased, not to take their chance and try to catch the eye of the Speaker.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—It may apply to the Treasury Bench and not to the Opposition.

Mr. SPEAKER.—If a rule has to be applied, it applies to everybody in this House. It would not be right for me to make any such discrimination though I welcome Hon'ble Members who had full justice at the time when the Address was discussed not taking part now. But, it is not as a matter of rule. Anyway, I will rely on my eyes not to catch them but, at the same time, it would not be proper for me to rule out those persons who have taken part in the debate on the Motion of Thanks to the Governor.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಅಧಿವೇಶನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ದಿನಗಳಾದುವು. ಸುಮಾರು 200 ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ವರೆಗೆ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಒಂದೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಬಂತು, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಅಧಿವೇಶನಗಳಿಂದಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಉತ್ತರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.—ಸುಮಾರು 15 ಅಥವಾ 30 ದಿನಗಳ ಮುಂಚೆ, ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಉತ್ತರಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡೋಣ, ಸ್ವಾಮಿ ? 15 ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ ? ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಏಕೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸಭೆಯ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಲ್ಲ. ಇದು ನವ ಮೈಸೂರಿನ ಸಭೆಯಾದ ಕಾರಣ ಈ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಈಗಿರುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ಮೆಂಬರುಗಳು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು, ಎಷ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಹಳೆಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಫೀಸ್ ಕಟ್ಟಡದಿಂದ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದುವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಸಾವಕಾಶ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಟಿ. ಮಾಗಡಿ (ಶಿರಹಟ್ಟಿ).—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಒಂದೂ ತಿಳಿದುಬರುವಂತಿಲ್ಲ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡುವ ಮುನ್ನ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಊಹಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಕಳುಹಿಸಿತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮಳವಳ್ಳಿ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಂದ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಿಂದ "By Return of Post" ಎಂದೋ ಇಲ್ಲವೇ telegram or telephoneಗಳ ಮೂಲಕವೋ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೇನೋ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರೂ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೇನೋ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ).

ಆದರೆ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಆಯಾಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದು, ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ; it is far from truth.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಂದ ಉತ್ತರಗಳು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತವೆಯೋ ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲಾಗುವುದು. ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಉತ್ತರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).—ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಿಂದ ನೋಡಿದಂತೆ, ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿದರೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಂಥದಕ್ಕೆ ಕೊಡಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಆದ ರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಕೇಳುವುದು, ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕಳುಹಿಸದಿರುವುದು ತಪ್ಪು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ತರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆಫೀಸುಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯೆಟ್ ಆಫೀಸುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಿಂದಲಾದರೂ ತರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಅದನ್ನು ತರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾವು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೂ ಕೂಡ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್ (ರಾಣಿಬೆನ್ನೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವಾಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವವರು "merged areas" ಎಂದರೆ ವಿಲೀನಗೊಂಡ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಎಂದು ಕೇಳುವಾಗ ಸಚಿವರುಗಳು ಕೂಡ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಿಷಾದವಾದ ಸಂಗತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರುವವರು ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ನಾನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೋ ಒಂದೊಂದು ಸಲ "slip of the tongue" ನಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು "integrated area" ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉತ್ತರವೇನೋ ಸರಿ. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಅಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಕೂಡ ಕೇಳಿದೆ. "merged area" ಎಂದು ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಿದ್ದುವುದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು "merged area" ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ "integrated area" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. Integrated areas ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೆಳಗಾಂ ಡಿವಿಜನ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿವಿಜನ್, ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಡಿವಿಜನ್ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ಡಿವಿಜನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ merged area ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

9 A.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಇದೇನೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ merged area ಹೌದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸಮಾಧಾನಕರವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಲ merged area ಎಂದು ಉಪಯೋಗಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಸುವುದು ಬೇಡ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೋಣ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ).—ಹಳೆ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದೇ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಳೆ ಮೈಸೂರು ಎನ್ನುವುದು ಯೋಗ್ಯ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿವಿಷನ್, ಮೈಸೂರು ಡಿವಿಷನ್, ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಡಿವಿಷನ್ ಅಥವಾ ಬೆಳಗಾಂ ಡಿವಿಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲಾವಾರ್ ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ನಾವು ಭಾಷಣಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳು ಬಂದಾಗ ಹಳೆ ಮೈಸೂರು, ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಂತಗಳು, ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರುವವರು, ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವವರು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಿದ್ದಾಗ, ಸರ್ವಿಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು, ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬೊಂಬಾಯಿ ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಹಿಂದಿನ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ

ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಕೂಡದು, refer ಮಾಡಕೂಡದು, merged area ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಕೂಡದು ಎಂದರೆ ಭಾಷಣಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ತಾವು ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ರೆಫರ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿರುವ ನಾವುಗಳೇ ಬೇರೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರುತ್ತೇವೆ, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದವರು ಬೇರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಮಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾನು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. 'Merged area' ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ; ಅದು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯದೇನೆಂದರೆ ಹಳೆಯದು, ಹೊಸದು ಎಂಬ ಭೇದವೇಕೆ? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಸದು ಮಾಡೋಣ, ಆದುದರಿಂದ ಹಳೆ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ. ಹೊಸ ಮೈಸೂರು, ನವ ಮೈಸೂರು ಆಗಲಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಬಂದರೆ ನಾವು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಅಚ್ಚಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ merged area ಎಂದು ಇದೆ. ತಾವು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನೋವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ ಕೆಳಭಾವನೆಯವರು ನಾವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಬೆಳಸುವುದು ಬೇಡ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

*Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Mr. Speaker, Sir, I am not going to take much time of this House though previously I have taken much time. My friends on this side—my colleagues, have offered very valuable views on the Budget, especially my friend Sri S. Srinivasa Iyengar. He has simply smashed the Finance Minister with facts and figures and I do not know how he is going to get over those facts. And secondly, why I am not going to take much time of this House is, I have taken part in the Budget discussions during the previous years and particularly, after democracy, every year I have led the discussions on the Budget; I have criticised the Budget and I have also offered many concrete and constructive views. But to my great regret, I find that the Ministers are incorrigible. They follow the same policy which has done a good deal of financial damage to the State. As I have stated, Sir, every year has become worse, bringing increased miseries and taxations on the people. We have lost our prestige; we have lost our financial individuality and I have repeatedly said that the State of Mysore is depending on the doles of the Central Government and it has practically become a pensioner.

Sir, yesterday, Sri T. Anantha Pai, who I know is a financial expert—I liked his speech very much—he has not minced matters—he said, "To whatever party we may belong, we must face facts; we must find out the actual situation". He has pointed out, as to what would happen to the State of Mysore if the Government of India suddenly stopped its assistance. In that case, I can tell you that the entire administration in the State will be paralysed; the Ministers and the Officers will not get their salaries and all development works will be at a standstill.

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—It will never happen.

Sri J. MOHAMED IMAM.—What pains me most is this: we do commit mistakes; we have committed mistakes in the past whether knowingly or unknowingly, but we must profit by those mistakes. We must take a lesson from the past and see where we have erred and profit by those mistakes. I can excuse the previous administration and the present administration for their mistakes because, after all they were all new to administration. I know that from platform they came to the Treasury Benches. But let us take counsel of the past.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—Were you in Government before you became a Minister? You also came from the platform to the Treasury Bench.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Perhaps you might have been in the Government service or might have aspired for Government service, but I never aspired for it.

Sri T. MARIAPPA.—Some of us are as old as he is in the parliamentary field.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Yes, both of us entered during the same year and on the same day, that is, in 1930. Sri Mariappa was then a charming personality. He was wearing a lace turban and a beautiful suit.

So, Sir, we must take lesson of the past; find out where they have gone wrong and try to improve matters. Sir, this is the first Budget of the united State of Mysore. I think I can use the word 'United' because I know there should be no longer any cleavage amongst us. We are 'one for all and all for one'. The only thing is, sometimes we feel some difficulty when we point out to certain facts. This is the first Budget which is disappointing and spurious as it is based on uncertain facts and figures. The financial position is quite clear. We know we are hard up for money. Sri Mariappa wants us to vote into his hands about Rs. 25 crores, as against a revenue of Rs. 21 crores resulting in a deficit of Rs. 4½ crores. The Budget is based on the receipts of Rs. 21 crores derived from crushing taxation imposed on the people and it is balanced against an overwhelming expenditure of Rs. 25 crores. There is a budget deficit of Rs. 4½ crores for the five months. He has made a provision of Rs. 13·33 crores for Capital Works. He has made that provision on the expenditure side but no provision has been made on the receipts side. Of course, he lives on the pious hope that the Government of India will come to his rescue. Anyhow, this is an uncertain item of revenue. I do not know what is the amount that we are going to get from the Centre or whether we are at all going to get any amount, because in the original Budget they made a provision of about Rs. 10 to 15 crores—I am not quite sure about it—and till now the Government of India have been very generous but I am afraid whether the Government of India will come to our rescue hereafter. Anyhow, it is the duty of the Finance Minister to take us into his confidence in this matter. I want to know whether they have asked for any assistance for the Government of India and whether the Government of India have agreed to give us assistance to the extent of Rs. 15 crores. If so, let him specifically state that this is a certain source of revenue and let him make provision on the receipts side. So, we have not made provision on the receipts side and he wants us to believe that the present Government is going to spend Rs. 13·3 crores for development works. This is very bad and unsound budgeting, calculated to mislead the people and land the Government in untold trouble, because, on the assumption that the Central Government is going to give Rs. 15 crores, they may go ahead and afterwards if the Central Government refuses to give or reduces the grant, then the whole financial equilibrium will be upset. Is the Finance Minister prepared for such a contingency ?

Now, let me refer to the borrowed fund. Recently, the Government of Mysore floated a loan and I think they collected nearly Rs. 4 to 5 crores. I find no mention of that in the Budget. What happened to the borrowed fund ? I do not find it on the receipts side. I do not find any mention in the Finance Minister's speech about the amount that was borrowed very recently. That amount has disappeared.

Sri T. MARIAPPA.—No.

Sri J. MOHAMED IMAM.—You have made no mention about it. Has it been made use of for the Capital Works? If so, on what Capital Works it has been spent or has it been utilised for the day to day normal expenditure ? I presume that even with this borrowed fund the deficit is Rs. 4½ crores. I must also presume that the borrowed fund has been utilised to meet the normal daily expenditure and it has disappeared. The rule is that all borrowed funds must be utilised for development works, for Capital Works. On which Capital Works has it been utilised ? I would request the Finance Minister to give us a resume as to how much money has been spent on Capital Works during the year 1956-57; what is the amount spent so far; what is the assistance he has got from the Central Government and what is the

total amount borrowed. Has all this amount been utilised for development works? I will be glad if the Finance Minister furnishes me with this information.

I may state that you are facing very hard times. I think all of us are conscious of the approaching crisis in the financial and economic fields. The deficit for five months is Rs. 4½ crores, that is, approximately Rs. 1 crore per month. So, according to his figures, for the entire year the normal deficit for the State will be Rs. 12 crores. The Finance Minister is not even certain about it. He is groping in the dark. He is uncertain about himself because in his speech he says that it is quite possible that the receipts may go down and the expenditure may go up. So, the deficit is likely to go up. Add to this our future commitments. The Chief Minister and others have promised to raise the pay scales of the former Mysore officials. This may mean an added commitment of rupees five to seven crores. The ex-Minister Channabasappa asked if I am sympathetic or not. I am really sympathetic. I want that the economic condition of all those who draw a low pay should be improved. What I am saying is that you are making false promises, promises which you cannot implement. We want that their pay scales should be upgraded and that their lives should be as happy as those of the people who are living in the other areas.

Mr. SPEAKER.—I find that it is a common habit to use the word 'you'. It is the practice in the Assemblies and the Parliament that Hon'ble Members address the Chair. So, all that 'you' will apply to me. I am really embarrassed. I, therefore, request Hon'ble Members to use as far as possible the third person and not the second person.

Sri J. MOHAMED IMAM.—By the word 'you' I meant the Government and not the Chair. I am glad the Chair is setting up very healthy traditions. I quite appreciate it.

The Government and the Chief Minister have made promises that they would raise the pay scales. We are anxious that they should be implemented. Let the Finance Minister show us the ways and means by which he is going to implement them. I said that he is uncertain about himself. He is not sure about figures. During the present state of financial bankruptcy I think Government will take us into their confidence and tell us as to what their future policy will be. I scanned the entire speech of the Finance Minister. I find therein that the Government have not shown any inclination to economise; nor has the Finance Minister revealed as to how he was going to improve the finances of this State.

He has given some figures on the receipt side and some figures on the expenditure side and asked us to vote this demand. This is not how the Government should act. They must be bold and say, "This is the present situation and in future we are going to adopt such and such a policy." Till now we were a smaller State but now we have to deal with a big State. I do not know what the revenue of the new State would be. I wish the Finance Minister had given us the figures relating to the income derived from different areas which have come to us. It is quite easy to ascertain what the revenue is from those districts that have come to us *viz.*, Bombay, Hyderabad and Coorg. I am pressing for this information because I want to know exactly as to which are the areas that are deficit. So it would have been very much better if the Finance Minister had split up the figures and given us this information at least for the first time. I think, of all the different areas the old Mysore State is the most vulnerable. To come to this conclusion we have got some information from the report of the Seshadri Committee. I am also aware Sir, you also furnished us with many facts and figures relating to the finances of Bombay State and other States, which were very helpful. According to the report of the Seshadri Committee we find that the areas that have come to us from Hyderabad are surplus. Bombay State has always a surplus budget but according to the Report of the Committee the deficit of the area coming to us from Bombay is about Rs. 21,143. The

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

surplus from Gulbarga is about Rs. 50 lakhs, Raichur 49,98,000 and Bidar 6,14,000. So we have got surplus revenue of nearly Rs. 1,06,00,000.

Sri T. MARIAPPA.—I have made a statement in my Budget speech that excepting Coorg other areas are deficit.

Sri J. MOHAMED IMAM.—The figures I have quoted have been taken from the report of the Committee. Of course it is left to the Finance Minister either to accept it or reject it.

Sri T. MARIAPPA.—You are quoting the figures of 1952-53; you are so out of date.

Sri J. MOHAMED IMAM.—You produce your concrete figures. You are not capable of doing that. That is why I am asking you to give us the break up for these deficits.

Mr. SPEAKER.—Please address in the third person.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Old habit, Sir.

Mr. SPEAKER.—I have noticed in this House that Hon'ble Members are addressing in second person. The practice of addressing the Treasury Benches in third person is one which has been evolved after much consideration to aviod sentiments and feelings. If the Hon'ble Members address in the second person the sentiments and feelings will run high. So far as I am concerned I want to avoid such things as much as possible.

Sri K. PUTTASWAMY.—There is a very strong habit in the Opposition Leader to address like that because in the old Assemblies it was the Dewan who was presiding.

Mr. SPEAKER.—Let us not bother about old habits.

(*Laughter*)

Sri J. MOHAMED IMAM.—According to the Budget of the State of Mysore last year the deficit of four crores was revealed. Therefore, I must state that of all these areas the old Mysore State's position is more vulnerable than that of any other area. Sir, in spite of this fact, I was surprised when the Finance Minister stated that our financial position is sound This mistake— asserting that our finances are good - they are committing every time inspite of the fact that we are depending upon outside assistance. I can say they are telling like this just to hoodwink others. I know the Finance Minister Sri Mariappa is capable of turning out miracles. I remember the day when he did a miracle in K.R.S. He depleted the Krishnarajasagar and showed the bottom of K.R.S. in all its nakedness. Similarly he is showing the finances of the State bereft of all clothes. I must say we are in a very critical position. We are in a very bad position. Let us not be under the illusion that our finances are good. We have committed mistakes. Our responsibilities are all the greater when we have to deal with a bigger State with more development works. Of course, during the course of this session the Government have not come forward with any taxation. But, I am sure from next general election the only course open to the Government to meet the commitments would be additional taxation. Now, in view of the coming general elections the Government have not mentioned anything about taxation but I may point out that we are in a very great predicament. The people and raiyats are in a very bad position. They have to face soaring prices; the living conditions are very hard on account of inflation. There is the Second Five-Year Plan for which the old Mysore wanted 80 crores and now it may be about Rs. 180 crores. It is an accepted fact that the old Mysore had resources of only one crore to implement the schemes for one year of the Second Five-Year Plan. For the remaining period they have to borrow from the Centre or impose taxation. So, I would request the Minister in charge to take us into his confidence and tell us how he is going to find money for these things. We have not got cash balances. So we have to either borrow or tax people heavily. Deficit financing, this over—taxation and huge expenditure has already landed us in inflation. There is already a cry throughout the country that the prices are soaring high and people cannot purchase. The people's purchasing

capacity has gone. This is all due to the policies adopted by the Government of India and State Governments. When you take up to deficit financing, there is bound to be inflation which is harmful to the people ; they will get less goods for what they pay. So, if you go on further taxing and further borrowing, I may say that the future administration will be completely paralysed and we will not have even a pie to meet the salary of the officials. So, Sir, the new Ministry must think about these things very seriously. We must stand on our own legs and not look up to the Centre always.

We must find out new ways. When so many august Representatives have come from different parts we must take a serious view of the matter. Let us find out as soon as possible what the important sources of non-tax revenue are and other revenues are which involve least taxation. I know the previous Government appointed a Committee. Once they appointed an Economy Officer and he made very good suggestions. That report is in the library.

9-30 A.M.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, several recommendations have been given effect to and that has been admitted by Madhava Rao Enquiry Committee; let him kindly read.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, I had no time ; otherwise I would have read it. Sir, Sri Madhava Rao Committee was appointed and they have given a very good report. I think that also has followed the same fate of the previous reports. Government appoint a committee, spend a lot of money on it and a report will be submitted with very valuable recommendations and that report will find a place in the library. I want to know the actions they have taken regarding the most important recommendations of this Committee. For instance, Sir, one of the recommendations is that the Ministers' tours should be on a planned basis Have they done it? They follow the very same old way.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, the Hon'ble Member is addressing the wrong quarters. That relates to the former State of Mysore. This is a new State of Mysore. Let him, therefore, say in what way expenditure should be cut down.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Fortunately or unfortunately the Finance Minister belongs to the former State of Mysore. I would not have been so serious if the Finance Minister had come from the integrated parts. He is accustomed to these old ideas and he repeats the same mistakes and he cannot get out of them. Therefore, I plead to appoint a Committee immediately. What has been done is done. Enough harm has been done, enough mischief has been done. Hereafter, our development work will be more. I suggest in all solemnity and sincerity that the Government should appoint an Expert Finance Committee or even the Madhava Rao Committee may be continued. Let them take drastic steps to cut down expenditure. This is the advice that I would like to give with all the sincerety and as a well-wisher of the State.

*Sri A. S. KAMBLI (Hubli).—Mr. Speaker, Sir, I would be failing in my duty if I do not express my gratitude to the Government for taking up the scheme of opening a Medical College at Hubli I fully appreciate and realise the difficulty of the present Government in preparing the Budget Estimate and I do not desire to go through the green and blue bound books provided for us. My main object in speaking today is to make some suggestions towards development of former Bombay-Karnatak Districts. Take the instance of Bijapur District. The House would be surprised to learn that it is the only district where five perennial rivers flow but all the water is wasted. My appeal to Government, therefore, is to take up minor irrigation works in order to harness the waters of the rivers not only for the benefit of the district concerned but also to the lasting benefit of the State and thus convert the waters of sorrow into waters of prosperity.

Sir, we have in Karwar District immense forest resources and it would be convenient for Government to start

(SRI A. S. KAMBLI).

paper and pulp industries and thus win the foreign exchange. Regarding roads and communications in my district, majority of them are in a very bad condition and require immediate repairs. I request the Government to maintain these roads. I learn that the present Educational Officer is a Revenue Officer. May I request the Minister to remove this anomaly and appoint an Educational Officer to serve the State? With these observations, Mr. Speaker, I resume my seat.

Dr. R. NAGAN GOWDA (Hospet).—Mr. Speaker, Sir. . . . .

Sri J. MOHAMED IMAM.—I hope you will support me.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—I am sorry I have to disappoint my friend Sri Imam. I am one of those that believe in carrying on development even if it costs us a lot of money at present. That is a general observation I make. Having such huge resources as we possess in this State, our posterity will blame if we do not take steps to develop. So, I am not supporting Sri Imam when he always keeps on saying that the Government are all the while taxing. Taxes we have got to pay. We cannot get work done without paying taxes.

Sir, in mentioning about development work I was particularly thinking of the huge mineral resources that we have in Mysore State. In my own district, we have got excellent deposits of iron. I am told by one that knows about these things, not only in our country, but even by some experts that came from Japan, that the iron ore that we have in Sandoor and Bellary District is one of the very best in the world. We have got 67 to 68 or 69 per cent iron in the ore that is there. What is happening today? This iron ore is being sent away to the foreign countries where they are stock-piling for a future date when we may not be allowing exports of this ore. Sandoor Hills are now being transported to Japan and what is the return we are getting? At the pit's mouth, we get three to four rupees per ton. I am told that three tons of iron ore make two tons of iron and we are getting a price near about Rs. 10 to 12 for this. This material goes out and comes back to us as iron rods costing three to four hundred rupees per ton or it may come back to us as iron implement and machinery costing probably thousands of rupees per ton. Sir, how long can we allow this kind of a thing to go on? It is approaching near a decade now since we have had Independence and it is about time that we develop our industries with the raw materials that we have. We are always saying that we are a great agricultural country, that there is great pressure on land. Yes, there is pressure on land and what we have in the shape of land is not enough to go round for all the people in the country. This pressure on land will be reduced only when you take people away from land and put them in industries to produce the many things that we have to import from foreign countries. That is absolutely necessary. I will give you an example. We are aware that 75 of us out of a 100 work on land producing food products. In the United States, where 30 years ago there used to be about 40 per cent of the people on land, today there are only 15 and they are producing all the food products that are required not only for themselves but also for other people. Hence, Sir, I think we should find enough funds and finances to develop the natural resources of our country.

Sir, I must congratulate the Finance Minister on the Budget that he has placed before us. The difficulties that he had before him are great indeed. Where five States are merging together and with very short time before him, to gather all the material that is needed to produce a statement of revenue and expenditure, he has done pretty well and he deserves our compliments.

Sir, in speaking today on this Budget, I have got a few things that I want to mention and bring them to the attention of the Government. In my own district, there is a project known as Hagari Bommanahalli, project. For this project, estimates were prepared by the Madras Government as long ago as 1945 and since then no steps have been taken to put

this into operation. I notice Sir, today in the Budget there is a small provision of only Rs. 20,000 for this project which costs somewhere near 60 or 70 lakhs of rupees. It is mentioned in page 157. Now if this has to be taken as only a token amount that has been allotted, I have no objection at all.

Sri T. MARIAPPA.—Only a token amount.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—I am glad to know from the Government that this is only a token grant and they are going to provide more and adequate sums for implementation of this project. Sir, in this connection, I wish to make one more suggestion.

On account of the Thungabhadra project, we have had a very huge area submerged in the reservoir and a very large number of people have had to be rehabilitated. People when they have had to tear off from their hearths and homes and build new houses, they have experienced great difficulties. It is almost five or six years since their lands and property were submerged. Yet, rehabilitation has not beer complete. I just want to make one suggestion which I want the Government to consider and that is this. For the large number of people that had wet lands or some good dry lands which they were cultivating, I want the Government to offer to these people whatever Government lands that are available in the area that come under irrigation in the Thungabhadra low-level and high level canal. Give them the first choice to take these lands and assign them or sell them at upset price. These people I know are living under great difficulties and they require our sympathetic consideration.

Another point which arises out of the Thungabhadra project is the paucity of good roads in the area that becomes irrgated by the Thungabhadra new channels. Sir, we have had bitter experience in Mandya area where the Irwin Canal irrigated the lands that were once dry; in dry areas, road communications are easy to be kept up, but when the lands become wet and irrigated, maintenance of roads becomes a very difficult proposition. I want the Hon'ble Minister for Public Works Department to look into this matter. One of the roads that has been used very much by the Thungabhadra Project people is the road that leads from Hospet to Hampi. This is an important road not only to the people who come from all over India but to the people from other parts of the world also who come to visit these ancient ruins. But the condition of the road is bad. It was once thought that it should be concreted ; an estimate was prepared and even materials were collected. Later on, I think, my friend Sri Kadidal Manjappa who till recently was in charge of Public Works had ordered that the road should be tarred. Now the road is neither tarred nor concreted nor is it maintained and the materials collected are causing congestion on the road, so much so, the transportation on this road has become difficult and I hope the Government would take this matter into consideration and adopt the old method which they had in mind of creting this road.

Sri T. MARIAPPA.—He wants us to answer for what he has not done as a Minister.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Various difficulties arise in carrying on the administration of the country. Now those that have succeeded the previous Government should carry on and if they improve on them, they deserve all the more congratulations.

Sri VAIKUNTA BALIGA (Pane-Mangalore).—Had there been any change in the Government or change in the Ministry ?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—There has been no change in the Government but only a change in the personnel of the Ministry.

During his address, the Governor mentioned about the water supply in Bellary. It is strange to see that the Hon'ble Finance Minister made no mention about it. Now I am particularly anxious that this question of water supply to Bellary town must be taken up immediately, if possible ; I hope it will be possible to do it before the summer commences. It is a pitiable sight to see 50 to 60 empty

(DR. R. NAGAN GOWDA.)

pots sitting all around each water tap in Bellary town. We in Bellary have very bright sunlight and very hot summer. I want the Government to see that the water supply is improved in Bellary town this year before the summer commences.

I have got few more remarks to make and one of them relates to the rumour that I heard about the Haggari Farm. In Bellary, we have got a farm known as Haggari Farm; it is a farm of over half a century standing and it has to its credit the development of one important strain of Jola and another strain of cotton.

Mr. SPEAKER.—Your time is up.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—But my predecessors took more time.

Mr. SPEAKER.—But they belonged to the Opposition.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—I am one of those who make very short speeches.

Mr. SPEAKER.—I too like short speeches.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—I also belive in it. Sir, this Haggari Farm is a very well known farm. It is one of the oldest that the composite Madras State started and it has done very good work and I hope the rumour that I heard that it should be abolished is not correct.

Sir, one more point I want to say about the Agricultural Department. Here is a chance for us to reorganise this department in such a way that it would become one of the finest departments in India and produce excellent results. To mention only one thing, round about Hospet, we will have five sugar factories within a course of another five years. Today within a radius of 18 miles, there are three factories. Two are already working, another one will be working in the next few months and there are proposals for two more factories to be opened within a radius of 15-20 miles. Now we have had a Sugarcane Expert come to us from the Government of Bombay. This Sugarcane Expert is now posted as a Deputy Director and given the administrative job. I feel that the knowledge that this gentleman has will be lost to us if he is appointed merely for an administrative job. Similarly, we have had a very well qualified Agricultural Chemist. He has also been posted as the Deputy Director. I just want to state, having given to us some of these experts, it is necessary that we should so reorganise the work that the important work of research and development is carried on vigorously.

Another thing that I heard about is, which also I hope is not correct, that a civilian is going to be posted as the Director of Agriculture. If that is done, it will be a great mistake, it would be doing a great harm to the development of agriculture. Agriculture department has been manned usually by a technical man. All over India, the Agricultural Director is a technical man. It was only in very rare instances we had a non-technic l man as the Dire tor of Agriculture like Sri Shivaraman or Sri S. V. Rama Murthy. These are exceptional cases. I know very few civilians can fill this post adequately and satisfactorily. I hope the Government will not make a mistake by appointing a civilian as the Director of Agriculture.

One word about ranikhet inoculation for poultry. Why I am so anxious about the poultry is this: I have got a very good reason: poultry supplies very good food for a great majority of this country and we should make it available for the poor people. If I mention how important it is in the United States you may be impressed. The value of the poultry products in the United States per annum is greater than the value of wheat production there and we know how much of wheat they produce. When we wanted wheat, they once gave us two crores of bags of wheat. I am anxious that ranikhet inoculation of poultry should be carried on and I am also anxious that the work of distribution of improved varieties of eggs should be carried on. Three years ago it was 9,000; two years ago it was raised to 13,000 and last year it was 43,000. This year it should have been 50,000. But unfortunately when a new minister took charge, they have lowered it to 25,000. I had to remind

my friend Sri H. M. Channabasappa who succeeded me to the portfolio to induce the Director of Animal Husbandry to continue distribution of eggs. We started in the month of August in 1955 56. But in 1956-57 the work of distribution was not started till the middle of September and consequently six weeks of time was lost. However the work should be carried on with greater vigour.

The House adjourned for Lunch at Ten of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Ten of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

MR. SPEAKER.—A number of members have sent in their names to me and I am now thinking of reducing the time from 15 to 10 minutes so that I will be able to accommodate as many of them as possible. So, I request the Hon'ble Member Sri Mallappa to be as brief as possible and finish his speech within ten minutes.

SRI K. MALLAPPA (Sanivarasanthe).-Sir, I shall be very brief in my remarks. Some Hon'ble Members tried to paint a very dismal and disappointing picture of the finances of our State. I believe that there is considerable room for improvement in the finances of our State. Some members, particularly Sri Srinivasa Iyengar, have made some very useful suggestions. I would also like to make some suggestions regarding the improvement of our finances.

I come to agricultural income tax. In our small State of Coorg with an acreage of 50,000 for Coffee only 30,000 acres contribute towards income tax and we were able to collect Rs. 25 lakhs. In a big State like the present Mysore State where the acreage is much larger the income from this source must be very much more. In a State like the present Mysore State where the plantation covers a much larger area, the tax should be at least Rs. 50 lakhs. I do not know what the figure at present is. Our area is 50,000 acres and 20,000 acres have not been contributing anything at all because they come below the taxable slab. From the remaining 30,000 acres we have been collecting Rs. 25 lakhs as agricultural income tax.

Now, I come to income from forest. My own experience in our former State of Coorg is that from 750 acres of clear felling and 100 tons of sandal wood we were getting Rs. 50 lakhs by way of income. But now with a very large area of forest with first class wood in this State we should be able to get more income. What we have to pay attention to is for the better utilization of forest resources and better method of sale and marketing. I commend in this connection the Plan that we have followed in our State for the adoption in the new State. I am told that the soft wood has been fixed at Re. 0-2-0 a cft., but the current price is Re. 0-14-0. I think this must be got examined. Under Plantation Labour Act certain duties and responsibilities are imposed upon the planters. They are required to provide hospital facilities for labour. This, in our own State of Coorg, we have made a source of income. We have entered into a sort of agreement with the planters whereby the planters are required to contribute Rs. 15 per acre as non-recurring expenditure and Rs. 5 as recurring expenditure. Estates below 22 acres are exempted from this contribution. So, about Rs. 2 lakhs is recurring expenditure. Out of this money we have been able to give hospital facilities for every 5 miles. We have hospitals very well equipped with trained and adequate personnel. This could be usefully adopted in Mysore because we have large areas of malnad and they are in need of better facilities. By this arrangement in our State we were not only raising our revenue, but we were also affording social amenities in places where they were needed.

I want to say a word or two about Agriculture. At the recent meeting of the National Development Council it was accepted that agriculture occupied a pivotal position in the Second Five-Year Plan's developmental programme. Our State is predominantly an agricultural State and the importance of agriculture in the State cannot be overemphasised. For this, two things are

(SRI K. MALLAPPA).

necessary, *viz.*, irrigation and credit. We have taken up big projects. There may be spectacular result. But these require, firstly large capital, secondly time and thirdly trained personnel, who are not in adequate number. I therefore believe in minor irrigation. These do not require much capital investment and they can be completed in the shortest possible time and much trained personnel is not also required. Therefore, I urge upon the Government to give greater importance to minor irrigation. By stating this, I am not trying to discourage taking up major irrigation schemes, but I want to urge upon the Government to give more importance and immediate attention to minor irrigation works.

With regard to credit, we have got co-operative societies for providing credit. The agricultural credit survey conducted under the Chairmanship of Gorwala has revealed how inadequate the rural credit is. In this regard co-operation has to play a very great and important part. Madras has introduced what is called the integrated credit system. That can be very well adopted and we have already in the State of Coorg done very good work in this regard and the same may be adopted in Mysore too. But this requires integration of production, processing and marketing through credit. Larger size credit societies have to be organised and store houses constructed; marketing societies have to be organised and adequate trained personnel are to be provided.

A word about our officers coming to Mysore. There is an impression that our State recruited more officers and gave them rapid promotions. A reference was made by Smt. Lakshmidevi Ramanna in her speech two or three days back. I want to tell the House that it is not a correct impression. We had to take up the First Five-Year Plan with practically no staff and we had to recruit staff for working various development schemes under this Five-Year Plan. We have already taken up some schemes under the Second Five-Year Plan and some headway has already been made. So, it had become absolutely necessary to recruit staff and to give them promotions wherever they deserved. Therefore, it cannot be said with any justification that unnecessarily large staff was taken or promoted.

As I promised I tried to be brief even though I wanted to say somethings, so that they might usefully be adopted in ourpresent State. But for want of time I cut down my speech. I thank the Hon'ble Speaker for having given me this opportunity.

SRI P. H. GUNJAL (Athani-Chikodi).—Mr. Speaker, I rise to support the motion moved by Hon'ble the Finance Minister. Indeed it was a very difficult task to collect all the facts and figures relating to all the five areas which have now formed the new State of Mysore within a very short period. All the members of this House are really grateful to the Hon'ble the Finance Minister for having collected all these facts and figures and placed them before us. When we, especially the members coming from North Karnataka, went through the speeches of the Governor as well as the Finance Minister and also the Budget Estimates, we were sorry to find that many of the schemes, which have been put in the Second Five-Year Plan, have not been mentioned in the Budget. In the Bombay Budget individual works and amounts for such works were used to be given. But here we do not find like that. Only lumpsum provision is made. I want to bring to the notice of this House and to the Hon'ble the Finance Minister that the Belgaum water supply scheme has been hanging on since a long time. It has been included in the Second Five-Year Plan and this year the Bombay Government has provided Rs. 10 lakhs in the budget. Further, the Hon'ble Minister Sri M. P. Patil, now Revenue Minister here, has laid the foundation stone of the Reservoir in Belgaum and it is estimated to cost Rs. 1,25,00,000. But, to my great disappointment, this scheme has not been mentioned at all in the Budget. In the Budget Estimates, in page 56, under "39. Public Health" a provision of Rs. 4,12,100 is provided for village water supply

but no mention of City Water Supply is mentioned. Provision for drainage and sanitation is also made but no mention is made of Rakascope scheme, for which a provision of Rs. 10 lakhs had already been made in the Bombay budget this year. That ought to have been included. I therefore request the Minister to make provision for Belgaum water supply scheme. It is of very urgent nature.

Sri T. MARIAPPA.—That item is found in page 228.

Sri P. H. GUNJAL.—Sir, I am sorry; my friend points out that in page 228 it is provided for.

The second is the GOKAK Water Works. Its estimated cost is six lakhs. The administrative approval as well as technical sanction are given by the Bombay Government. The municipality also has deposited a sum of Rs. 1,50,000 already. They have to deposit only Rs. 50,000 more. They are ready to deposit that amount. That work also has not been mentioned in the present Budget. It ought to have been mentioned and provision may be made even now.

Then, Sir, last year the Public Works Minister of the Bombay State had visited Chikkodi Taluka and surveyed some of the bridges and nalas. He had proposed a bridge over the Vedaganga river and one bridge across Ankali Nala and another bridge on Bellanikinala. All these are very urgent. If they are not constructed soon, during the monsoon for four months, traffic will be closed altogether. Hence I request the Finance Minister to make provision for these works also.

There is another urgent matter and that is asphalting Nippani-Mahalingpur road. Very heavy traffic is passing on this road. Approximately 2,000 tons of traffic is passing every day. Hence the asphalting of this road is of an urgent nature. I therefore request the Finance Minister to make provision for all these works in the current Budget.

With these suggestions, I support the Budget Estimates.

[*Shri N. O. SAMAJI (Belgaum Rural) (English version of Marathi Speech).—Mr. Speaker, Sir, the Budget presented to this Hon'ble House is for a period of five months only. In this Budget more emphasis is laid on the grants from the Central Government. In the details given sufficient information is not supplied. I would like to express my views on this point.

It is necessary to improve the conditions in the Belgaum Division. The western part of the Belgaum district is completely Marathi speaking area. But Kannada members are in majority in some of the organisations such as Development Boards, Local Board, School Board, etc. I can prove with facts and figures that sufficient representation is not given to Marathi speaking people. As regards education I may point out that out of 720 schools 620 are Kannada schools. Similarly out of 578 there are 302 Marathi schools. 306 new Kannada schools have been opened. There is no co-operation from the School Board. There was a Marathi school in Balekundri village but in 1952 it was turned into a Kannada school. Many more similar examples can be given. Even though attendance of Kannada students is negligible, a Kannada teacher has been appointed in Hitni village in Chikodi taluka. Marathi schools are not opened but more Kannada schools are opened in villages. However, Marathi schools are being run in those villages by private societies. I have noticed that officers in the Education Department are not sympathetic towards Marathi. I therefore suggest that Marathi-speaking teachers should be appointed in those schools.

Regarding compulsory education, I may say that appointment of teachers should be made immediately wherever sanction has been obtained. Medium of language should be Marathi. In the Technical School at Belgaum, the medium of language is Kannada. For Marathi-speaking students there is no arrangement; and Kannada should not be forced on these students. As regards colleges having majority of Marathi students, they may be allowed affiliation to other Universities.

I would like to bring to the kind notice of the Hon'ble Members that sufficient publicity and propaganda is

(SRI N. O. SAMAJI)

not done regarding agricultural developments. For the benefit of the people wide propaganda is necessary. Careful attention is not given to the schemes. There is a misappropriation to the extent of Rs. 1,40,000 in the Ghataprabha scheme. Inquiry should be held in this matter.

To the east of Belgaum, there is Bagewadi division. For this division a Marathi-speaking Circle Officer should be appointed. I have noticed that almost all the orders are issued in Kannada only. In the question papers the headings are printed in Kannada and they are sent to the Marathi schools. I feel that it is an injustice done to them. I hope these matters will be taken into consideration and the defects will be removed soon. I have no complaints against the officers. But the lower division staff in the offices is not sympathetic. In spite of repeated applications, no action is taken. In order to redress the grievances of Marathi people, I suggest that Marathi speaking officers should be appointed in those areas.

There is one Bellary Nalla to the east of Belgaum City. On account of this Nalla during monsoon, about 500 acres of land is submerged in water and crops are damaged. Though Government is trying to implement the Grow More Food Campaign, nothing is done so far to protect the crops in this area. I, therefore, suggest that immediate action should be taken and arrangements should be made to protect the crops.

In the Market Committee at Nipani in Belgaum district, except one, all are Kannada members. I suggest that members on such Committees should be appointed in consultation with the people. I hope Government will be pleased to consider my suggestions. I am very much thankful to the Chair and to the Hon'ble Members for giving me an opportunity to speak in Marathi. Thank you, Sir.]

11 A.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ 3-4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣ ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟು ಕಡಮೆಯಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಮಂಜೂರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಹಣ ಖಂಡಿತ ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಮಿನಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಯವರಿಗೇ ವಹಿಸಿದರೆ ಆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಕಾಟೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸ್ಕೀಮಿನಲ್ಲಿ 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಟೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಮತ್ತು ಡ್ರೈವ್‌ಗೆ ಇದು ಇರಬೇಕೇ ವಿನಾ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಲಿಯತಕ್ಕ ಉಮ್ಮೇದವಾರರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕು; ಸಂಪಾದನೆಯಾಗಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೂ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಎಂದರೆ, ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾಟೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ನಾಳೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲಿರುವ ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ರೂರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗೆ ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನನಗೆ ಸರಿಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ; ಇದನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಉಳಿತಾಯವಾಗತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ Technical knowledge ಇಲ್ಲ. ಅಮಲ್ದಾರರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ತರಹವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮಲ್ದಾರ್‌ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಖೇನ ಸಾಲ ಕೊಡಬಹುದು.

ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟು ಇದೆ. ಸುಮಾರು ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. 5 ಕೋಟಿ 90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು, 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ತೋರಿಸಿದರೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭಬಂದಂತಾಯಿತು. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಏಕೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಮಾಡಿ ನೆಟ್ ಇನ್‌ಕಂ ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಿಷಯ. ಯಾವುದೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರದ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಷೀಟನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಅಂಡ್ ಲಾಸ್ ಅಕೌಂಟನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು

ಟ

ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಲಾಭ ಬಂತೋ, ನಷ್ಟವಾಯಿತೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮೂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಒಂದು ಖಾಸಗೀ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಕನ್ಸರ್ನ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ತಾಳೆ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಕೂಡ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟೆಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ ವಿನಾ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಭದ್ರಾವತಿ ಐರನ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟೆಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ, ಸರ್ಕಾರ ನಿಗದಿಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಧಾರಣೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಅಷ್ಟೇ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಅದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಸುಮಾರು 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚು. ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬಡ್ಜೆಟನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಮಾಡಬೇಕು, ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಷೀಟು, ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಅಂಡ್ ಲಾಸ್ ಅಕೌಂಟನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಹಿಂದೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ಧರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಕೋಲಾರ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಬಾಬ್ತು ಇಲ್ಲ. 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತೀರಿ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಗೆ ಖರ್ಚು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮೈನಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿಯಿಂದ 7 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಆ 7 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ 32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚನ್ನು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಗೆ ತೋರಿಸಿ 28 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಇದೆ. ಒಂದು ಖಾತೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಖಾತೆಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶ ನೋಡಿದರೆ ಕೇವಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ; ಲೋಪದೋಷಗಳಿರಬಹುದು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕಾರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೇ ಒಂದು ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜನಿಯರಿರುವಾಗ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಇಲಾಖೆಯವರು, ಸೊರಬಾದಲ್ಲಿ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮನೆಕಟ್ಟಲು ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಬ್ಬ ಇಂಜನಿಯರು ಹೋಗಬೇಕೆ? ಸೊರಬಾದಲ್ಲಿರುವ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ಇಂಜನಿಯರೇ ಸಾಲದೆ? ಅವರೇ ಆ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರರೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೇ ಬೇರೆ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಹೀಗೆಯೇ ಹೆಲ್ತ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೊಂದು ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಆ ಇಲಾಖೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಶಾಖೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಇಂಜನಿಯರು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರು ನಾಲ್ಕಾರು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಇಂಜನಿಯರು ಹೋಗಬೇಕೆ? ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಶೇಕಡ ಮೂವತ್ತರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ.

ವೆಟರ್ನರಿ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹೊರಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರವೀಣರು ದೊರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಕೋಳಿಸಾಕುವುದಕ್ಕೆ (ಪೌಲ್ಟ್ರಿ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ) 10,600 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತು ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಿದರೆ ಅವರು ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಿ ಮನೆ ಮಂದಿಗೆ ಮದವೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ಕಸಬನ್ನೇ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿ ನಷ್ಟವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನರು ನೋಡಿ ಕಲಿಯುವುದೇನು? ವ್ಯಥಾ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಕೊಂಡ ಕೆಲಸಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ.

ಈಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಕೇಲನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ರಿಟೈರ್ ಆದವರಿಗೆ ಅವರ ಫೈಲುಗಳು ಇನ್ನೂ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ಹಾಗೇ ಇವೆ. ನಿವೃತ್ತರಾದವರ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಜಾಗ್ರತೆ ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡುವಂತ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವಂತೆ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದಿನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಉತ್ಪತ್ತಿ ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ತುಂಗಾ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಒಂಭತ್ತು ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳಿವೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇಂಜನಿಯರುಗಳು ಓವರ್ಸಿಯರುಗಳು, ಸಬ್ ಓವರ್ಸಿಯರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ; ಸುಮ್ಮನೆ ಅವರು ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಎರಡುಮೂರು ಡಿವಿಜನ್ ಮುಚ್ಚಬಹುದು. ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಹತೋಟಿ ಆದರೆ ಒಂದೆರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I would like to know how many members are still thinking of taking part in the debate. (About 15 members rose).

It would be rather impossible for me to give chance to a number of persons coming from the same district.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I would suggest that all these persons may be given a chance when the Appropriation Bill is taken up this afternoon.

Mr. SPEAKER.—It is not possible for me to give much time on the Appropriation Bill. It is a very simple Bill. If you make it controversial, then, everything will be controversial. After passing the budget what remains there to speak on the Appropriation Bill? So, I would like to curtail the time still more. That is the only alternative left for me if I want to accommodate the Hon'ble Members. I would request each member to take only five minutes...

Sri B. P. KADAM (Ankola-Karwar).—Mr. Speaker, Sir, the speech of the Governor as well as the speech of the Hon'ble Finance Minister while presenting the budget are customary inasmuch as they lay the broad policy which the Government would follow. I am indeed overwhelmed to see that the members here are taking very lively interest and their speeches are of a very dignified nature. Sir, it is here that the legislators as trustees of the public are trying their best to formulate a policy of Government and they can only do so by their speeches on these occasions. Sir, in that context, the legislators are the masters of Government and this House is the sovereign body.

Sir, it is my grievance that the Hon'ble Ministers are not present here; they should, as far as possible, be present in the House on these occasions. Under exceptional circumstances if they are away, that could be tolerated. If they are present in the headquarters, they should try to be present in the House so that they could understand the feelings and grievances of the Members coming from various areas and it would go a long way in formulating a policy. It is the Ministers who are the servants of the Government and it is the Legislators who are the masters of Government. In this context the Ministers are equally the masters but they are the servants of the people. It is in that context that I request them to be present as far as possible. It is equally embarrassing for a member like me to make a speech when I see the Treasury benches almost empty since a long time. There were no Ministers except the solitary Finance Minister.

Mr. SPEAKER.—After all the Hon'ble Member is addressing the Chair.

Sri B. P. KADAM.—By looking to the Chair now and then, I am, Sir, balancing myself.

Sri T. MARIAPPA.—I have taken notes and I will pass it on to other Ministers.

Sri B. P. KADAM.—It would be much better if the concerned Ministers are present in the House. Hearing is better than reading. I wish to make out only one point and that is that the Government—both Government of India as well as this Government,—must follow a very ambitious broad based agricultural policy by which it would be possible for India to maintain the monopoly in those commodities in which it has at present and still strive to develop and expand the world market and grow such commodities which we can export and expand cultivation of those commodities where we are deficit at home. I shall clarify myself. At the present day, India has a world monopoly in cashewnut and cardamom. India should be very anxious to have great plans to expand this and I am sure it would be a step in the right direction. In pepper it has lost the monopoly and therefore it will be in the fitness of things to strive to expand in that direction. India can develop monopoly in pineapples seeds which are in great demand. There are some areas in North Kanara District where tea and coffee can be grown on an extensive scale and India can develop a good export market in that commodity. Unfortunately, India with all its cocoanut production is deficit in cocoanuts and it has to import cocoanuts

to the tune of a crore and fifty lakhs of rupees which means loss of foreign exchange to that extent. In my view, if this problem is tackled properly it will be possible for us not only to solve the deficit but also to create a foreign market. All the State Governments are docile so far as this problem is concerned, even though the Government of India is striving hard to improve the position in this respect through the Central Cocoanut Committee at Ernakulam. I desire that this Government should tackle this problem immediately.

In the matter of arecanut, about three hundred or four hundred years ago, some farmers from North Kanara were taken to Singapore, because we then had almost the best possible arecanut cultivation Now, Singapore is beating us hollow and India is deficit in this commodity. Therefore, it is my earnest desire that this Government should take up this matter in a very ambitious manner with the Government of India so that an all-India integrated plan can be developed. If this is done, I think India can not only earn but also save here hard earned foreign exchange.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಯಳಂದೂರು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ 1956-57ನೇ ಆಯುವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ನನಗೆ ಕಷ್ಟವೇ. ಆದರೂ ಆಧ್ಯಕ್ಷರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ನಿನ್ನೆ ದಿನ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಈ ಆಯುವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದಿಂದ ಬರುವ ಹಣವೆಷ್ಟು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರುವ ಸಹಾಯದ ಹಣವೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನವೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮೂದಿಸದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ gross total ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಆಯುವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ವಿವಿಧ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ವಿಷಯ ಅವರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರ ಸೂಚನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. Recurring expenditure ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲವೆಂದರು. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಒದಗಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ Development Schemesಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ Irrigation projects, Nationalisation of Gold Mines, Road Transport, Communications, Electricity, ಮುಂತಾದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿಬಂದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕವನು. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತರತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಇದೇರೀ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಉಳಿದಿರುವ incomplete works ಅನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದಾರೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯವನ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ—(ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸಚಿವರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸಂತೋಷ)—ಈ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆ, ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಧನ ಸಹಾಯ ಎಂದರೆ subsidy, ಮತ್ತು ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಇಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಈ ರೇಷ್ಮೆಯಿಂದ ತಯಾರಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಂಪೋರಿಯಂಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು, ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಹಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತಗಲಿದೆ. ಇದರ ಷಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಂಗಾರ್ಯರು ಈ ರೇಷ್ಮೆಯಿಂದ ತಯಾರಾದ ಮಾಲುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಹಾಗೇ ಭದ್ರಾವತಿಯ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ತಯಾರಾದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಮಾನುಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾರಾಟವಾಗದೆ ಉಳಿದಿವೆ ಎಂತಲೂ ಹೇಳಿದರು, ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ದಾರಿಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿ. ಟಿ. ಎಸ್. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಟಿ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಯೋಜನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ವಿಷಯ. ಇದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದು ಹರಿಜನರ ವಿಷಯ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಏನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಇದೆ ಎಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. Back-

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.)

ward Communities ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಈ Housing Schemes ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ Acquisitionಗಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಸ್ಲಂಟುಗಳ ವಿಂಗಡಣೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಂಚುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ಎಕ್ರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಈ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲಿನಿಂದ ಆರ್ಡರು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೇಗೆ ಆದೀತು ಎಂಬುದು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ.

11 30 A.M.

ಹರಿಜನರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ Scholarship ಗಳು University Education ವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ Middle Schoolಗಳಿಗೆ, High Schoolಗಳಿಗೆ Scholarshipಗಳಿಗಾಗಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಸಾಲದು. ಇದರಿಂದ ಈಗ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ Budget ನೋಡಿದರೆ ತುಂಬ ನಿರಾಶೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ Middle School ಮತ್ತು High Schoolಗಳಿಗಾಗಿ 1500ರಿಂದ 1600 applicationಗಳು Scholarshipಗಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 5 ಅಥವಾ 6 ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ನುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಹಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಉಳಿದವರಿಗೆ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಹಿಂದೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೌಕರ್ಯಗಳೊಂದನ್ನೂ ಈಗ ನಿಲ್ಲಿಸಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಆದರೆ ಈಗ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈಸೂರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ಪುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹಳೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಹರಿಜನರುಗಳಿಗೆ ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು. ಈ ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರಿಗಾಗಿ 18 per centನ್ನು Recruitment ಭಾಗದಲ್ಲಿ reserve ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇತ್ತು. ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಈ ರೀತಿಯ Reservation ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Public Service Commission ಅವರೇನೋ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ Unit Officer ಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಿಂದಿದ್ದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆಮಾಡಿ, ಮುಂದಿದ್ದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಇದು Temporary ಹುದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ರೀತಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ Public Service Commissionನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು Backward Class ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹರಿಜನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅವನ್ನು ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*SRI H. S. METGUD (Bailhongal).—Mr. Speaker, Sir, I am making several suggestions in supporting the Budget. Sir, after going through the Governor's Address and also the speech of the Hon'ble Finance Minister I have noticed that every aspect of development of the State has been provided, no doubt, but Sir, the basic conditions and basic units of the very Constitution of our India, namely, the villages, the Village Panchayats and also Local Self-Government institutions have not to a greater extent been helped. We know that unless we improve the rural population of this country no development costing whatever amount will bring any help or wealth to the country. It is an admitted fact not only by the Central Government but also the State Governments that unless you improve the rural condition and rural populace what is the good of your spending crores of rupees? You are thinking of Rama Raj in villages; how are you going to do that if you forget these local village institutions which are capable of giving education, health and everything to the population. So, this primary factor we must not forget when we are laying a sound foundation. I have been fighting for these institutions even in Bombay State and we were getting certain concessions for these institutions which I find not at all forthcoming in the new Mysore State. I know the limitations of the new State.

Sri T. MARIAPPA.—Whatever was provided for in the Budget of the concerned States *viz.*, Bombay, Hyderabad, Coorg and Madras have been p ovided for in the Budget estimates here.

Sri H. S. METGUD.—I thank the Hon'ble the Finance Minister for clarifying the position. While we were getting 50 per cent of subsidy or grant for whatever work we have been carrying on, it has been reduced to 30 per cent. In Bombay, supposing we took up to slum clearing scheme or any other scheme, the Government used to give a subsidy or grant to the extent of 50 per cent. Here we are told that we will get 30 per cent. Will the Finance Minister continue to give us 50 per cent of grant? I know the limitations of the finances of the new State. When we are pressing our demands on this Government in this House, I am reminded of the story of a washerman's asss. Everyone wanted to overload the animal and they ultimately broke the back of the ass. But, I am pressing my point with full knowledge of the resources of the State because our developmental work and all our efforts will be of no use unless you improve the villages, unless you improve the Village Panchayats and Local Self-Government institutions on which alone the very State will depend. No educational programme will flourish unless the Village Panchayats and Municipalities are developed. Therefore, I earnestly request the Government to make proper provisions for these institutions and to render all possible help from the Government to these institutions.

With these few words I thank you for having given me the chance to speak.

Sri R. MUNISWAMIAH (Bangalore North—Scheduled Castes).—Sir, I am going to make some observations on the Budget proposal placed before us by the Finance Minister. Regarding the amount for the Education Department he stated that Rs. 396 lakhs have been provided for the remaining five months of the year. I may bring to the notice of the Minister that there is a scheme called Subvention Scheme. It came into operation about 1½ years back, and under this scheme about 18 buildings have been constructed. It is on account of some difficulties experienced by the contractors that they have not been paid in time. The P.W.D. officers say that as they have not supervised the construction they are not able to certify the soundness of the building. Therefore the people who constructed such buildings are unable to get payment for the work they have done. Therefore the Village Panchayats are getting discouraged to come forward to construct buildings.

In the Medical Department the doctors and compounders are suffering. Now in the new State the L.M.P. doctors are getting more pay than the M.B.B.S. doctors. The compounders in the hospitals attached to Victoria and Bowring Hospitals are not given house rent allowance while the nurses and doctors are paid. The Government should therefore bestow more attention and extend the benefits to compounders also.

About the restoration of tanks the Government have neglected small tanks. They have failed to improve the small tanks. Therefore the Public Works Minister should call for a conference of the Engineers and see that the amount that has been allotted should be spent within due time. The Engineers are disgusted because those who have served for 20 years who are getting only Rs. 600 will be superseded by the engineers that have newly come into Mysore and who have put in a service of only four or five years but are getting higher pay.

Sir, there was a Commissioner for Local Self-Government. Now that post has been abolished, and his office is also abolished. The works under the development scheme in the rural area have almost come to a stop. Therefore Government should reconsider and see that the L.S.G. Commissioner is again appointed.

The Sales-tax Department has not been working satisfactorily. The previous Assistant Sales-Tax Officers, particularly in the Civil Area, have not assessed the tax payers properly. It seems that the present Sales-Tax Officer

(SRI R. MUNISWAMIAH)

has been finding it very difficult to rectify some of these assessments. I request the Sales-tax Minister to pay some attention to this and see that the sales-tax amount increases.

Speaking on the Rural Industrialisation Scheme, Sri Nagappa Setty observed that the Rural Industrialisation Scheme is not working satisfactorily. But in our district, it has been working satisfactorily. The Director, Sri Beerappa has taken keen interest and is giving all encouragement by way of loan and advice. Every encouragement may be given to this department and I say that the villagers are greatly being benefited from this.

Coal and Coke required for private industries have to be secured through the Industries Department and some of these concerns are not getting their quota of the coke and coal that they require. Therefore I suggest the Mysore Government should correspond with the Central Government and get adequate quantity of coke and coal for improving supplies of this material to the concerns that require them.

*ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು -ಮೂಡಿಗೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಖೋತಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅವರು ಈ ಆದಾಯದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಗು, ಮದರಾಸು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂಬು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ—ಅವರನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು—ಶ್ರೀಮಾರ್ ಷೈ ಅವರು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಜನಗಳು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನು ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕಾಫೀ ಬೆಳೆಗಾರರ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಇಲಾಖೆ ಇರುವುದು ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ಇಲಾಖೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳವರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಒಂದು ಅಂಶ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ, ಯಾಲಕ್ಕಿ, ಮೆಣಸು, ಲವಂಗ ಮುಂತಾದ ಡಾಲರ್ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಫಿ ಬೋರ್ಡ್ ಮುಖಾಂತರ ಕಾಫಿ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಟ್ರೇಡ್ ಏಜೆಂಟರ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ, ಇವಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗತಕ್ಕ ಕಾಫೀ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಮೆಣಸು, ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ರವಾನೆಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಂಪೋರಿಯಂಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಇವಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಿರಾಕಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಏಜಂಟರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದೇರೀತಿ ಕಬ್ಬಿಣ, ಸಿಮೆಂಟು ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಏಜಂಟರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಬ್ಲಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣದ ಯೋಚನೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ ಮನೆಗಳ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಇವೊತ್ತು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಂಥಹವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯಾಯ ಖಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚಿನ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಬಡವರಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರಿನಂಥ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಔಷಧೋಪಚಾರ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಯವಿಟ್ಟು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಬೇಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಬೇಕೆಂದರೆ, ನೀವೇ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಸಹಾಯ, ಕಟ್ಟಡ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಣದವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದು ಕೇವಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟು. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಆಗದೇಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮನ್ (ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ನಮ್ಮ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದಷ್ಟೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಆಶೆ ಏನೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಪಾದನೆ ಬಂದಿದೆ. ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಮನೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲೀ, ನೀರಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಡವರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ನೀರಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 70-80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿ 11,000 ಗ್ಯಾಲನ್ ನೀರನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಸಾಲದು; ಏಕೆಂದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಸಂಸಾರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ವರ್ತಕರು, ಲಾಯರುಗಳು, ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಏನೆಂದರೆ, ತಕ್ಷಣವೇ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆಯೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕ ನಾವು ಚಿರಋಣಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಬೇಗ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಾಗಿ ನೀರು ಬರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನು ಸುಮಾರು 3·4 ವರ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮನೆಗಳ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಅವರು 500-600 ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಸಣ್ಣ ನೌಕರರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಯಿತು, ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಇದು ಸಾಲದು, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಡಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಗಲೀಜು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕೂಲಿಯವರು, ಬಡಬಗ್ಗರು ಮುಂತಾದವರ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡತ್ತಿಲ್ಲ. ಸೈಟುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೊಳಕು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮೊದಲು ಶುಚಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸುಮಾರು 8-10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು; ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕೊಂಚ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳಕು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ವಿಚಾರ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದಷ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರೂ ಸಹ 50 ಫೇರ್ ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅಕ್ಕಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಾರದೆಹೋಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ಸೇರಿನಂತೆ ಅಕ್ಕಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಎರಡು ಸೇರನ್ನಾದರೂ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಕಷ್ಟ, ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ. ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಬಡವರ ಹಿತದಕಡೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ಡಿಪೋಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ, ರಂಗೂನ್ ಅಕ್ಕಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಅಕ್ಕಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಡಿಪೋಗಳಿಗೆ ಹೋದ ಜನರು ಅಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ವಾಪಸು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ರಾಗಿ, ಗೋಧಿ ಸಹ ಸಿಕ್ಕದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಆದಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಒದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡು ಸೇರಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ. ನವೆಂಬರ್ ಮತ್ತು ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಫಸಲು ಕಟಾವಾಗಬಹುದು. ಆದರೂ ಬೆಲೆ ಇಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಡಿಪೋಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಸರಬರಾಯಿಮಾಡಿ ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಜನರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಪಾವಗಡ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ: ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ 40 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ).

25 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, ಅವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾದರೂ ಬರೆದು ಮೊದಲಿನಂತೆ 40 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಹರಿಜನರ ಏಳಿಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಖರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ಹೆಂಚು ಮತ್ತು ಗಳುಗಳಿಗೆ ಹಣಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಖಂಡಿತ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು; ಒಂದು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವುದಾಗಲಿ ಹೀಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ ಹರಿಜನರ ಆರ್ಥಿಕ, ನೈತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಕೆಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಚರ್ಮ ಹದಮಾಡುವುದು, ನೂಲುವುದು, ನೇಯುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ರೂಪಾಯಿ 5-3-0 ಕೊಟ್ಟು ಸೊಸೈಟಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಅನಂತರ ಹಣಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾದಮೇಲೆ ಹಣತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯೇನಿದೆ, ಜಮೀನೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಜಾಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಜಾಮೀನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುವುದು? ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಇರುವ ಆಧಾರ ಕಮ್ಮಾರನಿಗೆ ಕುಲುಮೆ, ಸುತ್ತಿಗೆ, ಚರ್ಮದ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನಿಗೆ ಅವನ ಆಯುಧಗಳು; ಇವುಗಳ ಹೊರತು ಅವರಲ್ಲಿ ಮತ್ಯಾವ ಆಸ್ತಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಜಾಮೀನಿನಮೇಲೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು; ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಕೈಗಾರಿಗಳವರಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಡರುಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವು ನೇರವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು; ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಟಾಂ ಟಾಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಂಥ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಣಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಸೌಲಭ್ಯ ಹೊಂದಬಹುದು ಎಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದ ರೈತರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಹಾಗೆ ಟಾಂ ಟಾಂ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸರಬರಾಯಿಗೆ ಕೆಲವುಕಡೆ ಹಣ ಮಂಜೂರಾಗಿದೆ, ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಆಗಿದೆ, ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದೆ; ಆದರೆ ಸಾಮಾನು ಯಾವುದುಬೇಕೋ ಅದು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ನಿಧಾನವಾಗುವುದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಾವಗಡ, ಸಿರಾ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಪಂಪನ್ನು ಹಾಕಿ ಜಲವನ್ನೆತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಜನರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು? ನಿಧಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗದಂತೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಗಳು, ಕಾನೂನುಗಳ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಎಷ್ಟೋ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಔಷಧಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಡಾಕ್ಟರು, ಮಿಡ ವೈಫ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಜನರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿದಂತಾಯಿತೆ? ಜನಜೀವನ ಒಂದು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಡಿಲ್ಲಿ. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಬೇಕು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಲ್ಲ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿದ್ದ ಕಡೆ ಔಷಧಿಯಿಲ್ಲ, ಬೇರೆಕಡೆ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹರಿಜನರ ಏಳಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹೆಂಚುಗಳು ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮರಮುಟ್ಟು ಕೊಡುವಾಗ, ಕಿಟಿಕಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಾಗ, ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ ಟೆಂಡರು ಕರೆದು ಸಿಕ್ಕಿದವರಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಡದೆ ಸರಿಯಾದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತೇಗದ ಮರದ ಕಿಟಿಕಿ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

12 NOON

*ಶ್ರೀ ಜಿ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು-ಮೂಡಿಗೆರೆ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಮಲೆನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕವನು. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಮೆಣಸು, ಇವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತರುವಂತಹುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಮೊದಲಾದ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಐದುತಿಂಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯಲು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿವೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಯಾವುದಾದರೂ Agency ಮೂಲಕವೇ ಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಪಾರವಾದ ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಖನಿಜಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಶೋಧಿಸಿ ಈ ಖನಿಜಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 120 ಇಂಚುಗಳಷ್ಟು ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಳೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ನೀರನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಈ ಮಲೆನಾಡಿನ ಮಳೆಯ ನೀರಿನ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇಂತಹ ನೀರಿನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ಕನ್ನಂಬಾಡಿ, ಸೂಳೆಕೆರೆ, ಮುಂತಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ. ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಈ ಉಪಯೋಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಕಷ್ಟಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ದೈವದತ್ತವಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಕರ್ಯ, ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಚಾರ ಸೌಕರ್ಯ. ಇವು ಮೂರು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸಂಚಾರ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಕೂಲಿಗಾರರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸೌಕರ್ಯಗಳು, ಕಷ್ಟಗಳು ಏನಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು Plantation Labour Act ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೇನೋ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೂ ಅವು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾನೂನೇ ಆಗಲಿ, ಆ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅಗತ್ಯ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಫೀ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳಲ್ಲಿ Agricultural Colony ಗಳಿವೆ. ಈ Agricultural Colony ಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ Tenancy Bill ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಾದರೂ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದುವರಿದ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಬಡಜನರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಲ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಕೊಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಕಷ್ಟವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದು ಭಿಕ್ಷುಕರ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈಗ ಭಿಕ್ಷುಕರು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ರೈಲಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಭಿಕ್ಷುಕರ ಹಾವಳಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಭಿಕ್ಷುಕರ ವಸತಿ ಮತ್ತು ಊಟ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಭಿಕ್ಷುಕರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿ ಮಸೂದೆ ಪಾಸೇನೋ ಆಯಿತು ; ಅದು ಬೇಗ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ ; ಆದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಆರುತಿಂಗಳುಕಾಲ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸರಿಯಾದ ರಸ್ತೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಗಳಿವೆ. ಈ ಹಳ್ಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿ ಸರಿಯಾದ ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಂಚಾರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಈ ರೀತಿ ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಲೆನಾಡಿನ ಹರಿಜನರ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಲೆನಾಡಿನ ವಿಷಯ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

*Sri P. C. UTAYYA (Virajpet Nad).—Mr. Speaker, Sir, I have not much to comment upon the Budget. It is only a statement of progressive expenditure without any policy being brought in. But I request the Hon'ble the Finance Minister to kindly make certain notes on the new items of revenue that were suggested by the Hon'ble Members recently. We have had the agricultural income-tax and it was fraught with many troubles. I should like the Minister to safeguard our interests against them. Our forest areas are being very much depleted under the food cultivation scheme. On account of raising the seigniorage on soft wood, no soft wood is being purchased because the seigniorage that has to be paid to the Government is much more than the price of the soft wood prevailing in market. Seigniorage is charged on soft wood at 14 annas per cubic foot but the soft wood itself is being sold in the open market at 10 annas per cubic foot. So, the purchaser has to lose 4 annas per cubic foot on soft wood.

Sri T. MARIAPPA.—Bombay factory has been closed down on that account.

Sri P. C. UTAYYA.—Probably so; but they will proceed cautiously.

Now coming to agriculture. I come from a place where the rainfall is very heavy; at the same time the region is very susceptible to failure of crops because we have to depend mainly on rain water. There was a proposal to construct a dam across the Haringi River and this has been in the air for the last 20 years. From an answer to this question, it was argued that the interests of the owners of land down below the Kannambadi Anicut have to be safeguarded. It is very nice that the interests of the owners of land should be safeguarded, but the interests of the owners whose lands are situated along the Haringi River should also be safeguarded. If a dam is put up across the River Haringi, it will not merely facilitate the production of a large output of crops in the areas in Coorg, but all along the Haringi River down to the Kannambadi on both the sides of the Cauvery river it would facilitate the production of more food crops. So, I request Government to take immediate steps in this respect.

Next I come to education. It is very necessary to bring in a uniform system of education. We, in Coorg and Mangalore, who were under the Madras Government have suffered great hardship because the system of education in Mysore is a bit different from that prevailing in Madras. Mysore has got 4 years of lower secondary and 3 years of higher secondary whereas we have got 5 years of primary, 3 years of lower secondary and 3 years of high school. We have got a pre-University course in Mysore. Now, Mysore University is introducing the regional language as the medium of instruction in the colleges. After integration, there are so many people in this State who do not know Kannada. Whatever may be the merits or demerits of English as the medium of instruction, we have to go slow in this matter and for some time at least the idea of introducing Kannada as the medium of instruction should be postponed,

(*Several members rose.*)

Mr. SPEAKER.—I am hard pressed for time. We have to rise at one of the Clock. I have given half an hour more. I cannot understand the new members rising in their seats. It will be impossible for me to accommodate them. Sri Siddappa who has just come has risen. Similarly, Sri Magadi who had not made up his mind before has also risen. They will excuse me if I do not give them chance to speak.

Sri V. T. MAGADI.—We were not here when the Chair wanted to know the members who desired to take part in the debate.

Mr. SPEAKER.—That is not my fault.

Sri J. MOHAMED IMAM.—From this side we promise, Sir, that in the afternoon beyond opposing technically the Appropriation Bill we will not take much time. As regards the other Bills, we will sit late and finish them. So, the discussion may go on till 1 O'Clock. The Finance Minister may take forty-five minutes this afternoon. Soon after his reply, we will not take more than 10 minutes for the Appropriation Bill and after that we shall take up other Bills and finish them by sitting late.

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble the Leader of the Opposition promises that he will finish all the four Bills in the afternoon.......

Sri J. MOHAMED IMAM.—We will do our best to finish them.

Mr. SPEAKER.—Then, I can accommodate some more members and I will give about half an hour more for members at the rate of five minutes for each. We will sit for half an hour more and then adjourn for lunch. The Finance Minister will give his reply after the lunch.

A MEMBER.—Instead of meeting at 3 O'Clock, if the Chair is so pleased, we may meet at a later hour.

Mr. SPEAKER.—That is not possible.

Sri S. C. VIRUPAKSHIAH.—I have been rising so many times. So, I may be permitted to speak for five minutes.

Mr. SPEAKER.—I would like to know the name of the Hon'ble Member.

Sri S. C. VIRUPAKSHIAH.—My name is Virupakshiah.

Mr. SPEAKER.—I will give you a chance.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ನೆಲಮಂಗಲ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಲದ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ರೀತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಮಿತಿಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ best of the bad bargain ಎನ್ನುವಂತೆ ಎಷ್ಟು ಉಚಿತವಾದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೋ ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಈ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಎಂದು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಂದು ಆಶಾದಾಯಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿರುವವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನಾವು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಇಡುವ ವೇಳೆಗೆ ಈ ನ್ಯೂನತೆಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಕೂಡ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಕ್ರಮದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತ ಹೋದರೆ, ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣವೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉಚಿತವಾದ ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಜನತೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ಎಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇವೆಯೋ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸರ್ವೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಆಸೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ರೀತಿಯನ್ನು ಅವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, Rural Development ಇಲಾಖೆ ವಿಷಯ. ಅದರ ರೂಪು ರೇಖೆ ಏನು, ಅದರ ಗುರಿ ಏನು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮರಿಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ವಿಶದವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. Multi-Purpose Co-operative Societies ಎಂದು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾಮಧೇನು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಎಂದು ಅನೇಕರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ನಾನೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದುವು. ಆದರೆ ಆ ಟೀಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಖಚಿತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಕ್ಷೇಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸಹಕಾರಕ್ಕೇ ಒಂದು ಖಾತೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ಖಾತೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರದ ಖಾತೆ ಇವೆರಡೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ರಚನೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಹಂಚಿರುವ ಖಾತೆಗಳು ಎರಡು ಮೂರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಬಿನೇಷನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. Land to the landless ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಜಮೀನು ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಆಶೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೇ ಹೋಗಲಿ, ಯಾರೇ ಬರಲಿ, ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಯೋಜನೆ ಕುಂಠಿತವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆದಂತೆ ಲೇಬರ್ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದು, ಕನ್‌ಸರ್ವೇಟಿವ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಾಗ ರೆವೊಲ್ಯೂಷನ್ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೇ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬದಲಾವಣೆ ಆದಾಗ ಒಬ್ಬರು ಮಾಡಿದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಮುಂದುವರಿಸದೇ ಇರುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 125 ಬೆಡ್ಸ್ ಇರಬೇಕಾದ ಕಡೆ 200-300 ಬೆಡ್ಸ್ ಹಾಕಿ, ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ಮೆಡಿಸನ್ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಜನ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

*ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಾನು, ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2/3 ಭಾಗದ ರೇಷ್ಮೆ ಈಗಿನ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ.

(ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ ಮಾದಪ್ಪ)

ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು 38ನೇ ಕಲಂನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ "The State now practically holds the monopoly of Sericulture Industry" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Monopoly ಎಂದರೆ Competition ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು monopoly ಅಲ್ಲ, competition ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಈಗ ಇರುವ ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್ ಇನ್ನಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಎಂದಮೇಲೆ monopoly ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—'Monopoly' ಎಂದರೆ ಇದನ್ನು own ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಏನೇ ಆಗಲಿ, monopoly ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸ್‌ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿತೂಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನಗಳ ಈ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸ್ಕೀಮುಗಳು ತಯಾರಾಗಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂದು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ, ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂದಿದೆ, ಈಗಲೂ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಉಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಹೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಈ ಒಂದು ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಾವು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದಮೇಲೆ ನಿರುದ್ಯೋಗವೆಂಬ ಪೆಡಂಭೂತವನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಮೆಷೀನ್ ಅಲ್ಲ. ಮಾನವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದೆರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಜೀವನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರು ಸಿಲ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕು. ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಿಂದಿನ ಮನೋಭಾವದಿಂದಲೇ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಬೆಳೆದಂಥ ಗೂಡನ್ನು ಅವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಫಿಲೇಚರಿಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ತಾವಾಗಿ ಗೂಡನ್ನು ಫಿಲೇಚರ್‌ಗೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರು ಪೇರು ಆಗುವುದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಏರು ಪೇರು ಆಗುವುದು ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗ. ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ರೇಷ್ಮೆ ನೂಲನ್ನೂ, ಅದರ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಲೂಂ ವೀವರ್ಸ್‌ಗೆ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಸಪ್ಲೈಮಾಡಿ, ಅವರು ತಯಾರುಮಾಡಿದ ಫಿಲೇಚರ್ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರದ ಒಂದು ಷೋ ರೂಂ ತೆಗೆಯತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಡೀಸೆಂಟ್ರಲೈಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ರೀತಿ ಆಗದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿ, ಅವನು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿರುವ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಖಾದಿ ಚರಕ ಯಾವರೀತಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ರೇಷ್ಮೆ ಚರಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲೂ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಜನ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಎಂಥವರು ಎಂದರೆ, ದಿವಸವೆಲ್ಲಾ ಚರಕ ತಿರುಗಿಸಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ಊಟ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಇಂಥ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ. ದಿನಚರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಯಾವುದಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಗೆಹರಿಸಲೇಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೆಡ್‌ಟೇಪಿಸಂ ಇರಬಹುದು, ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಸ್ಕೀಂಗಳು ಏನೇನೋ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ, ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಯೋಜನೆಗಳು, ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೋ ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಬರುವವರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಹೋಗುವವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

12-30 P.M.

ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೆಬಿಲಿಟಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಟೆಬಿಲಿಟಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿ

12-30 P.M.

ಪ್ರಾಯ. ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೆಬಿಲಿಟಿಯಿರಬೇಕು, ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಿಮಾನವಿರಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಭಿಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿರಬೇಕು, ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಕೋಆರ್ಡಿನೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಬರೀ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದರೇ ಸಾಲದು. ಅದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಫಲ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡರ್ನೈಸ್ಡ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರೈಪೋಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಲಂಚರುಷುವತ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಬೆಲೆ ಏರು ಪೇರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆವಶ್ಯಕ.

ಸಿಲ್ಕ್ ಫೈಬರ್ಸ್ ಹಂಚಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಕೈಮಗ್ಗಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪವರ್ ಲೂಂಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೆಂಬುದು ಸೆಮಿನಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಟ್ಟಿದೆ. ಆ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೈಮಗ್ಗಗಳೆಷ್ಟಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೈಮಗ್ಗದ ವೀವರ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯ. ದಕ್ಷರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಸಿಲ್ಕ್ ಫೈಬರ್ಸ್ ಅರ್ಧಭಾಗ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೂ ಕಷ್ಟ, ವೀವರ್ಸ್‌ಗೂ ಕಷ್ಟ. ನಿರುದ್ಯೋಗವಿರುವಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಮಗ್ಗಗಳವರು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ರೈತನ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು,

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು (ನೆಲಮಂಗಲ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು 1956-57ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಐದು ತಿಂಗಳ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿ ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ಅದಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಯಾವ ಕ್ರಮ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಶೇಕಡ 80 ಮಂದಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ, ಅಂಥವರ ಏಳಿಗೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದರಂತೆ ಮೊದಲು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನಾದರೂ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಆವಶ್ಯಕ. ಈ ದಿನ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಏರ್ಪಾಡು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸಲು ಯಾವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ. ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ, ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೈಲಿಯಿಂದ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು: ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುಂದಾದರೂ ಜಾಗ್ರತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಹಾಕಿ ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ದಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ರಸ್ತೆಯಿಲ್ಲ; ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ರಸ್ತೆಯಿದ್ದರೂ ಗಾಡಿ ಅಥವಾ ಬಸ್ಸು ಅದರಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ; ಅಷ್ಟು ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ರಸ್ತೆಗಳಿವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ರಸ್ತೆಗಳ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಗರಗಳಲ್ಲೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮಾಡಬಾರದು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಆ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಹಾಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲೂ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳಲ್ಲೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದ 103ನೆಯ ಪುಟ ನೋಡಿ. ರೂರಲ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈಗೆ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ, ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು.—ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟು ಕೆಲಸ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಕೆಲಸ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕರ. ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಇರಿಗೇಷನ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾದರೂ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಮೈನರ್ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು.—ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮೈನರ್ ಕೆರೆಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ರೈತರಿಗೆ ಬಹು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳ ರೈತರು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೇಕೆಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಈ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು)

ವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು, ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಕಡೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಅನೇಕ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಅವು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೇ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

*Sri S. C. VIRUPAKSHIAH (Kollegal).—Mr. Speaker, Sir, the Budget proposed before us for the last five months of the current financial year discloses a deficit of 4½ crores. Perhaps we are seeing that every State at present is presenting only deficit budgets. The obvious reason for such a thing is that we have just changed over from a police raj to a welfare State; and secondly, we have very ambitious programmes under the Second Five-Year Plan. These are the main reasons that have contributed to the general deficit of the finances of every State. As such I am not at all alarmed about this deficit.

Sir, since the time at my disposal is very short I will refer only to one or two local problems. I am glad that the Minister in charge of the Industries is present. Sir, Sericulture industry is one of the most important cottage industries in the State. If we amalgamate my area, that is, Kollegal—and the former Mysore State, as the Finance Minister puts it, the State has got a monopoly in Sericulture. As was rightly characterised by an Hon'ble Member of the Opposition, competition in this sphere is very great and it has got to be faced with great vigilance and alertness. Sir, this industry will keep every man, woman and child engaged in the art. It is an art that has come to us from ancient times and from our forefathers. As such, it is the bounden duty of this Government to rise to the occasion and keep alive to the realities and face it with great care. The Government have passed the Cocoon Control Order. Likewise, on the eve of the reorganisation, the Government of Madras have also passed a similar order. Thus, an onerous duty has devolved on the Government, namely, the supplying of disease free cocoons in abundance to meet the needs of the locality. I tried to find out whether they had really implemented this; but, with great regret I must say that they have not. It is the duty of the Government to look into all these things and the object with which the Control Order was issued must be achieved. Government should encourage sericulturists to devise improved methods and give them all help. Even in the Second Five-Year Plan in respect of our area I find that no provision is made. It is highly disappointing to the Kollegal area. Our area has been completely neglected and I cannot but raise my voice of protest at this gross disappointment and gross negligence on the part of the authority whoever that may be-the framers of the Second Five-Year Plan. When crores have been allotted to all other areas, what is the amount that has been set apart for Kollegal? Is it a 'Grand Zero'? I would ask this Government to recast the Second Five-Year Plan at least in respect of the integrated areas because our area was treated as the Kannada proverb says—"ಮಾರಿದ ಎತ್ತಿಗೆ ಹುಲ್ಲುಹಾಕಿದಹಾಗೆ." It is with this view that the old Governments prepared the Second Five-Year Plan. With this I conclude.

*ಶ್ರೀ ವಿ. ಟಿ. ಮಾಗಡಿ (ಶಿರಹಟ್ಟಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಅಂದಾಜುಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮುಖ್ಯ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಚೇರ್ಪಡೆಯಾದುದರಿಂದ Deficit Budget ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ Deficit ಮತ್ತು Surplusನ್ನು ಕೇವಲfinance Minister ಅವರು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸಹ ಅಂದರು. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲವುಸಲ Expenditure ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಬರಬಹುದು, ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವದರಿಂದ ಬಡ್ಜೆಟ್ deficit ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು. ಆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ surplusನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ಈಗ ಮುಂಬೈ ಪ್ರಾಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನವಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಈ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಹುದ .

ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೂವರೆಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಉತ್ಪನ್ನವಿದೆ. ಆದರೆ ಖರ್ಚು ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಹಣ ಬೇಕಾದಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಇದು deficit ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳ ಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು directly or indirectly Tax ಹಾಕುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಧಾರಣೆಗಳು, ಶಾಲ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ Tax ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಾರದೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇವೆ· Tax ಹೆಚ್ಚಾಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜನ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಕಂದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಆದಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಒಂದು Excise Tax ಇದೆ. ಇದೊಂದು equitable tax ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಇದೇನೋ ಒಂದು useful taxಆಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದುವರಿದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ Tax ಕೊಡುವವರಲ್ಲಿ ಬಡವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಕ್ಸೈಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ ಇದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುವ ವರಮಾನಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಮುಂಬೈ ಸರ್ಕಾರವು ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ತರುವ ಮತ್ತೊಂದು Equitable Sales Tax ನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಈ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ Bombay Sales Taxನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಉತ್ತಮ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಮ್ಮ Finance Minister ಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ Deficit ಬಡ್ಜೆಟ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು Surplus ಬಡ್ಜೆಟ್ ತೋರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ Taxಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬಹುದು.

*ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಕೇವಲ ಐದು ತಿಂಗಳುಗಳ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನಾಗಲೀ ನಾವು ಈಗ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನವಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ invest ಮಾಡಿ ಅವರು ಇಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಮಾಡಿರುವರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಈ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿರುವುದು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ :—

> "The Government servants of the five Regions of the new State of Mysore had differing service conditions and pay scales . . . ."

ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾಗುವ ಮುನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳು ಇದ್ದುವು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ನೌಕರರು, ಅಮಲ್ದಾರ್‌ರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರ್ ಅಥವಾ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಗ್ರೇಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ 10-15 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅಂತರವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು 10-15 ವರ್ಷದೊಳಗೇ ಅವರುಗಳು ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ದಿವಸ ಇದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬೇಗ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು ಎಂದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಮೋಷನ್ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೇ, ಕಾಲಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡೇ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ).

ಕೇವಲ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿ ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೋಷನ್ ವಗೈರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆ ವಿಷಯ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದು ಹೋದವು, ಆ ಕೆರೆಗಳಿರುವ ಕಡೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋಗಿವೆ, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚಾಮರಾಜ ನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದು ಹೋಗಿವೆ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋಗಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಕೆರೆಗಳ ಪೈಕಿ ಕುಣಿಗಲ್ ಕೆರೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ. 3,500 ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶ; ಅದಕ್ಕೆ ಖಾಯಂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈಗ ಆದ ಹೊರತು ಈ ಮೂರು ವರೆ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗದೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯ ವಿಷಯ. ಆಹಾರದ ಬೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬಂದಮೇಲೂ ಒದಗಿಸುವುದಾದರೆ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿ ತೀರ ಕಷ್ಟವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಲಿ, ಕಬ್ಬಿಣವಾಗಲಿ, ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೇ ಆಗಲಿ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಕೂಡ ತೀರ ಕಡಮೆಯಾಗುವದಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರಥಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೂ ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಆಹಾರದ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರ ಗಮನವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ನೂತನ ಪ್ರಾಂತದ ನೂತನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಈ ನೂತನ ಭವನದಲ್ಲಿ ಐದು ಭಾಗಗಳ ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ನಾವು ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ನೂತನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಐದು ತಿಂಗಳ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾನನಿರೋಧದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಉಳಿದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವ ಬರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರತಕ್ಕ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಇತರ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾನ ಮಾಡಲು ಇರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ವಿನಂತಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂತು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಆಗ ಸಿಗಬೇಕಾದಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹೋದವು ; ಕಾರಣ, ಒಬ್ಬ ರೈತ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕಚೇರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ 10—15 ಸಲವಾದರೂ ಅವನು ತಿರುಗಬೇಕು. ಅವನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸು ಖರ್ಚಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾಲವನ್ನೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಗ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಮಲ್ದಾರರು ಆಯಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರೈತರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅವರ ಅರ್ಜಿ ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಫೈಸಲ್ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ಕ್ರಮವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳು ಒದಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬಂದುದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದು ಹೋಗಿರುವ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ಕೂರು, ಮಾಯಸಂದ್ರ, ಸಂಕೇಘಟ್ಟ ಈ ಕೆರೆಗಳೂ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳೂ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಫಸಲು

ನಷ್ಟವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಫಸಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದೇ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ, ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಕೈಗೊಂಡು, ಅದರ ಫಲ ರೈತರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದಲಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡದ ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದಾದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳು ಈ ಸಭಾಭವನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥ ಈ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಒದಗಿಸಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಮಹಾಜನರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿ ಈ ಸಭೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಹಾಕಿದ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯು ನಮಗೆ ದೊರೆತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅದರಿಂದ ಏನು ಫಲ ದೊರಕಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜನತೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಯು ಈಗಿರುವ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಉನ್ನತವಾದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರುವಂತೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಅಲ್ಪಕಾಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 154 ಪಂಪುಗಳಿಗೆ ರೈತರು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಮಂಜೂರಾಗಿಲ್ಲ. ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿನಂಧಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

---

1 P.M.

Statistical Statement of Questions and Short Notice Questions as on 29th December 1956.

MR. SPEAKER.—Before we adjourn for lunch, I would like to make an announcement regarding Questions and Short Notice Questions.

Number of Questions tabled.	200
Number of Questions disallowed.	1
Number of Questions held back for clarification and subsequently clarified by members.	2
Number of Questions admitted so far.	197
Number of Questions for which replies have been received from Government so far.	127
Number of Questions for which answers have been printed and distributed so far.	114
Number of Questions and Answers included for Monday, the 31st December 1956.	11
Number of Questions for which replies have yet to be furnished by Government.	70
Number of Questions for which replies are on hand.	2

Short Notice Questions.

Number of Short Notice Questions tabled.	4
Number of Short Notice Questions disallowed.	2
Number of Short Notice Questions converted as ordinary Questions.	2

The House adjourned at Three Minutes past One of the Clock to meet again at Thirty Minutes Past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

BUDGET FOR 1956-57

Demands for Grants. (Discussion contd.)

SRI T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Mr. Speaker, Sir, before I begin to reply to the long debate on the budget we have had, I would, in the first instance, like to make a few preliminary remarks. The speeches of the Hon'ble Members have centred round almost all the items included in the Budget. Some of them surveyed the possibilities of development and the repuirements of areas right from Kollegal to Belgaum, from the West Coast to the eastern border of Mysore. They have tried to bring to the notice of Government some of the local needs and a few of the speeches were, to say the least, not very constructive.